

Děsivý případ Mgr. Karly P., když se dodržování práva stává diagnózou

Napsal Václav Peričevič / 18. 1. 2026

Spolek Šalamoun se ve své více než třicetileté činnosti jen výjimečně setkává s případy osob označených za psychiatrické pacienty. Právě proto nás o to více zasáhl náš relativně nedávný vstup do této oblasti, nejprve prostřednictvím případu [Martina Pavlaty](#) a následně kauzou Mgr. Karly P. Oba případy spojuje alarmující skutečnost: systematické selhání ochrany základních práv osob, které se dostaly do soukolí psychiatricko trestního systému.

Mgr. Karla P. se na Spolek Šalamoun obrátila v době, **kdy byla již několik let držena** v zabezpečovací detenci, tedy v nejtvrdějším ochranném opatření, jaké české trestní právo zná.

Zabezpečovací detence (§ 100 trestního zákoníku) představuje mimořádně razantní zásah do základních práv, srovnatelný jedině s uložením výjimečného trestu odnětí svobody. Trestní soud může zabezpečovací detenci uložit pouze na základě dostatečného a objektivně zhodnoceného dokazování, z něhož jednoznačně vyplývá existence všech zákonných předpokladů pro uložení tak přísného ochranného opatření. Zvláštní pozornost je třeba věnovat otázce nezbytnosti uložení zabezpečovací detence a nemožnosti jejího nahrazení ochranným léčením. [Nález III. ÚS 2453/11](#)

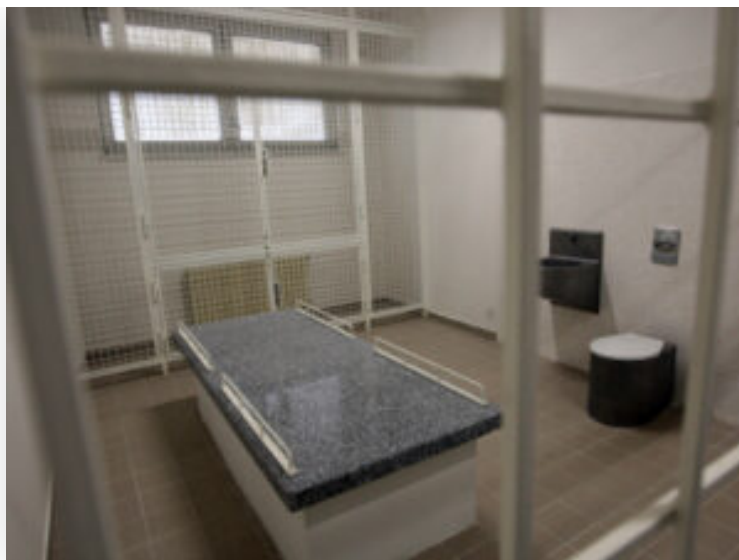
Mgr. Karla P. je vystudovaná psycholožka, která vykonávala odbornou praxi v krajské nemocnici. Nejde o laika ani o osobu bez orientace v právu. Naopak – velmi dobře znala jak dřívější zákon o péči o zdraví lidu, tak i současný zákon o zdravotních službách a související právní předpisy.

Ve své praxi důsledně vyžadovala dodržování zákonných limitů péče, práv pacientů a povinností zdravotnických zařízení. Na zjištěné problémy opakovaně upozorňovala své nadřízené i další odpovědné osoby, převážně písemně, elektronickou cestou. Na dodržování práva neústupně trvala.

Právě zde začíná podstata celého případu: výkon zákonných práv a povinností byl postupně interpretován jako patologické chování.

Výsledkem byl zásah trestního práva: zahájení trestního stíhání pro přečin nebezpečného pronásledování podle [§ 354 odst. 1 trestního zákoníku](#). Jde o přečin s horní hranicí trestní sazby do jednoho roku odnětí svobody. U osoby bez trestní minulosti je v takovém případě předvídatelně vyloučen nepodmíněný trest.

Přesto se tento marginální přečin stal vstupní branou k dlouhodobému **zbavení osobní svobody** prostřednictvím ochranných opatření, která fakticky obcházejí základní principy trestního práva – proporcionalitu a subsidiaritu.

V rámci trestního řízení byl vypracován znalecký posudek, který dospěl k závěru, že snaha Mgr. Karly P. domáhat se dodržování zákonných postupů ze strany nemocnice, konkrétního lékaře (údajné fyzické napadení nebylo objektivně prokázáno) a orgánů činných v trestním řízení, je projevem **bludného myšlení**.

Na základě tohoto posudku bylo rozhodnuto o uložení ochranného psychiatrického léčení v ústavní formě usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne **30. 5. 2018**.

Mgr. Karla P. odmítala předepsanou medikaci s ohledem na své odborné znalosti a zdravotní stav a své odmítnutí fundovaně zdůvodňovala kontraindikacemi. Tento postup je přitom v souladu s právem pacienta na informovaný souhlas i odmítnutí zdravotní péče.

Namísto respektování těchto práv byla její odborná kritika interpretována jako další důkaz poruchy. Následovalo přesouvání mezi psychiatrickými zařízeními, až došlo k zásadnímu zlomu – návrhu na přeměnu ochranného léčení v zabezpečovací detenci, údajně proto, že léčba neplní svůj účel.

Rozhodnutí o přeměně ochranného léčení na zabezpečovací detenci nabylo právní moci v prosinci 2022 a Mgr. Karla P. byla po čtyřech letech ústavní léčby převezena do detenčního zařízení v Brně.

Na podzim roku 2025 se po třech letech pobytu v detenci obrátila na Spolek Šalamoun. Naši zástupci ji navštívili v detenčním zařízení. Setkali se s klidnou, křehkou ženou, **která svůj případ popsala věcně, odborně a bez známek psychotické dezorganizace**.

Příslušný vychovatel detenčního zařízení potvrdil, že je bezproblémová, pomáhá ostatním pacientům, pracuje na zahradě, jezdí na víkendy domů a nikdy nedošlo k žádnému incidentu.

Navzdory mimořádně nepříznivým klimatickým podmínkám dne 13. 1. 2026 se zástupci Spolku Šalamoun dostavili k veřejnému zasedání Městského soudu v Brně ve věci prodloužení detence.

Mgr. Karla P. zde uvedla skutečnost, která zásadním způsobem mění optiku celého případu: po přijetí do detenčního ústavu **strávila devět měsíců (slovy devět měsíců) na samotce**. Evropský výbor pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání přitom dlouhodobě doporučuje maximální délku samovazby v řádu dnů, **nejvýše 14 dní**.

Dále uvedla, že v detenci mohla otevřít či zavřít okno pouze na pokyn, uklidit celou celičku pouze na pokyn a zejména že jí byl omezován přístup k pitné vodě.

Tyto skutečnosti již nespadají do oblasti medicíny ani ochranného opatření, ale nepochybně vstupují do trestně právní roviny a vyvolávají vážné podezření ze spáchání trestných činů ze strany osob, které se na takovém zacházení podílely.

V rámci téhož veřejného zasedání znalec MUDr. František Honzák, který ve svém písemném posudku ze srpna 2025 navrhoval pokračování detence, své závěry při ústním jednání najednou revidoval a konstatoval, že Mgr. Karla P. **není nebezpečná sobě ani okolí**.

Jak odborná veřejnost ví, revize vlastních znaleckých závěrů před soudem nebývá běžnou praxí. Jsme přesvědčeni, že bez přítomnosti veřejnosti a monitoringu ze strany Spolku Šalamoun by detence mechanicky pokračovala.

Mgr. Karla P. je tak **již osm let zbavena osobní svobody**, a to v souvislosti s přečinem, jehož horní trestní sazba činí jeden rok.

Případ Mgr. Karly P. není selháním medicíny. Není excesem jednotlivce.

Je to selhání státu.

Vítejte v právním státě.

← PREVIOUS

Nevládní organizace obvinila Česko v OS...

5 názorů na “Děsivý případ Mgr. Karly P., když se dodržování práva stává diagnózou”

Dušan Dvořák

19. 1. 2026 v 12:53

Když v roce 2007 policie obvinila jednu léčitelku, došla mi trpělivost a zveřejnil jsem v roce 2008 výzkum Konopí je lék. Od té doby jsem měl celkem dvanáct trestních řízení v souvislosti s vymáháním práva na výzkum a léčbu konopím. Celkem to bylo v horní sazbě tuším 77 let kriminálu. Po třetím trestním řízení v roce 2012 už zkorumpovaná rudá justice nevěděla, jak se bránit mé právní argumentaci z unijního práva, tak se mne pokusila zbavit svéprávnosti, ale to nechtěl nikdo z kolegů podepsat, nakonec našli jednoho znalce v Kroměříži, co to posuzování přijal a poslal jejich návrh do kelu. Takže druhá verze hanácké justice a prokuratury v roce 2013 byla, že jsem nepřičetný a že mne zavrou do detence, že jsem vždy od dubna do září nepřičetný, tedy v době, kdy roste konopí, hanáčtí hrdinové pomáhat a chránit organizovaný zločin ho na návrh soudu vždy zkosí a mám trestní řízení. Nová infekční duševní porucha nezapsaná v diagnostických manuálech fakt prošla. Znalec prof. Hosák- primář z Hradce Králové, kterému to dal soud posoudit, napsal, že jsem nepřičetný od roku 2003 a navrhuje rok detence a vysoké dávky antipsychotik. To jsem měl opravdu staženou prdel. Paralelně stáhli všechna obvinění. Naštěstí jsem si mohl nechat udělat revizní posudek a měl dobrého advokáta, plnou soudní síň přátel a kolegů, písemné protesty tří rektorů UP v Olomouci (prof. Jařab jim dokonce napsal otevřený dopis, že jednají jako komouši), takže to neprošlo, ale musel jsem být 4 roky v ambulantní ochranné léčbě – soudem určen doktorka 3x žádal zrušit ochrannou léčbu pro nedůvodnost. Paralelně jsem pěstoval, oni kosili, vinili a opět se pokoušeli zbavit mne svéprávnosti (2016). Protože se tuším po dvou letech dělá povinný přezkum a oni mne stále nechtěli propustit z OL, nechal jsem si zpracovat znalecký posudek Znaleckého ústavu PN Bohnice (2016), cituji perly z posudku: pěstování konopí není chorobné, jednání vychází z přesvědčení, pokusy zbavit svéprávnosti a stanovovat ochrannou léčbu byly nedůvodné, navrhuje ukončit ochrannou léčbu a skoncovat s psychiatrizací jednání pana D. V únoru 2017 o tom jednal soud a

napsal k ukončení OL. OL splnila svůj smysl? Vítejte v kartelu justiční a exekutivní mafie. Více na <https://bolsevici.blogspot.com/>

Odepsat

Dr. Petr Vasicek

19. 1. 2026 v 10:28

Jsem v soku z kriminelních činů české justice, která svého Urválka nezapře. Jak lze paní Karle P. pomoci?

Odepsat

Václav Peričevič

19. 1. 2026 v 10:34

Dobrý den, děkujeme za reakci. V dané fázi byla detence zrušena, ale bude pokračováno v ústavní léčbě. Je to naprostý vrchol absurdity, protože jak znalec konstatoval Mgr. P. není nebezpečná sobě, ani společnosti. Medikaci odmítá s argumenty kontraindikace a dalších, takže jí vlastně nikdo neléčí a je zásadní otázkou z čeho?

Pokud Mgr. poukazuje na dysfunkčnost některých procesů, jedná se o bludy.

Odepsat

Martin Pavlata – oběť justiční mafie

19. 1. 2026 v 9:26

Do roku 2020 jsem si myslel, že se podobné případy dějí jenom v Rusku a komunistických zemích.

Nemohl jsem se více mýlit.

Je potřeba požádat EU / OSN o sankce proti České republice. Protože stát nemá jakoukoliv snahu toto řešit.

Po rozsudku soudce ÚS v mém případě, pana:

Jan Svatoň v. r.
předseda senátu

a zhlédnutí filmu Pachová stopa, jsem ztratil poslední zbytky důvěry v českou policii a justici. Je to jedna velká justiční a policejní mafie. Pro peníze udělají vše... Rokem 1989 se toho moc nezměnilo... Divoké devadesátky pokračují... 🤬 🤨

Odepsat

Tomáš Kolsky

19. 1. 2026 v 9:12

Rok 2021 byl rokem, kdy většina zdravotníků prodala svou duši.

Odepsat